

Veliki četvrtak - Misa večere Gospodnje A - B - C

*Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete, dok on ne dođe.
(1 Kor 11,26)*

Prvo čitanje

Izlazak 12,1-8.11-14

U one dane: Gospodin reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: "Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini. Ovo objavite svoj zajednici izraelskoj:

Desetog dana ovog mjeseca neka svatko za porodicu pribavi jedno živinče. Tako, jedno na kuću. Ako je porodica premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu, najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome koliko koja osoba može pojesti. Živinče neka bude bez mane, od jedne godine i muško. Možete izabrati bilo janje bilo kozle. Čuvajte ga do četrnaestog dana ovoga mjeseca. A onda neka ga sva izraelska zajednica zakolje između dva sutona. Neka uzmu krvi i poškrope oba dovratnika i nadvratnik kuće u kojoj se bude blagovalo. Meso, pečeno na vatri, neka se pojede te iste noći sa beskvasnim kruhom i gorkim zeljem.

A ovako ga blagujte: opasanih bokova, s obućom na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga žurno: to je pasha Gospodnja. Jer te ću noći ja proći egipatskom zemljom i pobiti sve prvorođence u zemlji egipatskoj, i čovjeka i životinju. Ja, Gospodin, kaznit ću i sva egipatska božanstva. Krv neka bude znak na kućama u kojima vi budete. Gdje god spazim krv, prijeći ću vas; tako ćete izbjeći pokolju zatornomu kad se oborim na zemlju egipatsku.

Taj dan neka vam bude spomendan. Slavite ga kao blagdan u čast Gospodinu. Svetkujte ga po trajnoj uredbi od koljena do koljena."

Drugo čitanje

1. Korinćanima 11,23-26

Braćo i sestre! Ja od Gospodina primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvalivši razlomi i reče: "Ovo je tijelo moje – za vas. Ovo činite meni na spomen." Tako i čašu po večeri govoreći: "Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen." Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe.

Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio.

I za večerom je đavao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda. A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga izišao te da k Bogu ide pa usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se.

Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan. Dođe tako do Šimuna Petra. A on će mu: "Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?" Odgovori mu Isus: "Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije." Reče mu Petar: "Nećeš mi prati nogu nikada!" Isus mu odvrati: "Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom." Nato će mu Šimun Petar: "Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!" Kaže mu Isus: "Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge – i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!" Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: "Niste svi čisti."

Kad im dakle oprao noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: "Razumijete li što sam vam učinio? Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam! Ako dakle ja – Gospodin i Učitelj – vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih."

Za razmišljanje

Kroz proslavu Velikog četvrtka prate nas tri aspekta:

– U prizoru pranja nogu evanđelist Ivan nam predočava što je u osnovi obilježilo Isusov život te što je On želio prenijeti apostolima pri posljednjoj večeri. Isus kleči, kako bi nas ljude dotakao na našim ranjivim mjestima i kako bi nam učinio dobro – dotiče naše noge, koje su od zemljane prašine postale prljave i neugledne, izbodene trnjem krivnje i krhotinama zloće. U Isusu, koji se saginje, saginje se i Bog sam kako bi nas očistio. Onaj tko može dopustiti da se takva ljubav duboko usadi u njegovo srce osjeća poticaj da tu ljubav širi i dalje.

– Zajedničko blagovanje Židovima je predstavljalo prihvaćanje drugoga, sjedinjenje s njime... Ako s nekim blagujem, jedem isti kruh i pijem iz iste čaše, onda ne mogu imati ništa protiv njega. Isus se služi tom simbolikom i odlazi s njom korak dalje, na način da sam sebe daje kroz kruh i vino. Kao što kruh postaje jedno s onim tko ga blaguje i kao što vino posve prožima onoga tko ga pije, tako se Isus sjedinjuje s nama u Euharistiji.

Kroz posljednju večeru na poseban način slavimo i ostavštinu Njegove ljubavi. Još jednom uviđamo što je Isus činio tijekom cijelog svog života – podizao ljude, ulijevao im hrabrost, liječio im rane i pokazivao im njihovu nepovredivu čast, pozvao ih natrag u život, onako kako je to Bog za njih zamislio; kroz prisposobe se dohvatio životnih iskustava ljudi i pripovijedao im o Bogu tako da su im se oči otvorile. U svakoj Euharistiji možemo iznova spoznati taj trag ljubavi. No Kristova ljubav istodobno predstavlja i poziv da svjesno živimo i razmislimo o tome, koje znakove naše ljubavi i mi možemo ostaviti drugima.

– Treći aspekt Velikog četvrtka dolazi do izražaja na Maslinskoj gori. Bog zahtijeva od Isusa smrt na križu. Usprkos svom strahu i mucu Isus se ipak prepušta Božjoj volji. Prihvaćanje ovdje znači reći Da onome što Bog od nas traži, pomiriti se s vlastitom sudbinom. Crkva nas na Veliki četvrtak poziva da probdijemo noć s Isusom kako ne bismo podlegli iskušenjima moći i zasljepljenja, već kako bismo se poput Njega odlučili na prihvaćanje Božje volje i time na istinsku nutarnju slobodu. No u toj borbi ne moramo biti junaci. Poput Isusa, i mi smijemo osjećati strah i usamljenost. U pogledu na Isusa možemo prihvatiti našu vlastitu usamljenost i strah, čak i onu posljednju usamljenost, u kojoj nas više ne može pratiti nijedan čovjek, ali u kojoj sam Isus već čeka na nas.